

STORY NAME:	Mustafa Emre Cabuk's Case		
COPYRIGHT HOLDER:	TV Pirveli / Independent Media Group / OPEN Media Hub		
COPYRIGHT NOTICE:	Ownership of content belongs to Independent Media Group / OPEN Media Hub		
USAGE TERMS:	Share & Adapt - Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/		
EDITOR'S NOTES:	None		
SOURCE:	Independent Media Group - https://www.youtube.com/channel/UCTpk5vglhmmh8Q_sk41UsNA Open Media Hub – http://www.openmediahub.com <i>"This production was supported by OPEN Media Hub with funds provided by the European Union"</i>		
LANGUAGE:	Georgian	DURATION:	00:33:18
JOURNALIST:	Tamar Chikhladze	EMAIL:	
SLUGLINE:	Corruption & Investigation, Georgia, human rights, Turkey, investigation, Mustafa Emre Chabuk		
HEADLINE:	A journalistic investigation about the case of Mustafa Emre Chabuk who was detained in Georgia due to the demand of Turkish government. The case of so-called Gulenist teacher was widely discussed in international media and mentioned in different reports of human rights' organizations.		
DATELINE:	Tbilisi, Georgia – 31/08/2019		
SCRIPT:	<p>00:00 – 01:04</p> <p>The awkward silence reigns near the school building not only because of the holidays. The bells have not rung for 2 years in the Private Demirel College. The state has closed the school's door for hundreds of pupils. The official version indicates several wrongdoings as the reason for closing the college, but human rights defenders point out the possible political order from Turkey. The words on the building sign have been erased, but the history in connection with the college manager cannot be erased easily. Mustafa Emre Çabuk had worked here – on 51 Grishashvili street. He was just a physics teacher for locals, but a dangerous terrorist for the government of Turkey.</p> <p>01:05-01:22</p> <p>Mustafa Emre Çabuk – a teacher, former extradition prisoner</p> <p>"What hurt my pride most is that I am accused of being a member of a terrorist organization. I am crying because they have hurt my pride. I have never carried even a pocket knife in my life. I only carried a piece of chalk with me and I have tried to raise a</p>		

student who would be of use to their country. Unfortunately, there is no justice in Turkey. Therefore, I am asking not to be handed over to Turkey.

01:23 – 02:26

15 years with a piece of chalk at the board, 9 months in prison – this is how Çabuk’s biography looks like in Georgia, where he was detained at the request of Turkey. The country accused him of supporting Gülen, or in other words, supporting terrorism and demanded his extradition. The final trial has not begun yet. The 9 months’ imprisonment and temporary release of Çabuk left some questions unanswered – was it a political order to detain Çabuk, did the state face a dilemma between human rights protection and the order of its strategic partner. Are Gülenists living in Georgia still in danger? Can they hope they will get asylum in the most democratic country in the region? In this investigative film we tried to measure Turkey’s influence on the investigative and judicial systems of Georgia. We also tried to find out why Çabuk’s application for refugee status was rejected and who is he, a teacher or a terrorist?

Mustafa Emre Çabuk’s case

02:27 – 03:07

May 23, 2017, after the failed coup and historical referendum in Turkey, the Prime Minister Binali Yildirim paid his first visit to Georgia. He discussed strategic partnership with his Georgian counterpart, preparations were being made to celebrate the 25th anniversary of the establishment of diplomatic relations between the two countries. The meeting of two officials was a harbinger of something negative for the Turkish citizen, for a person who is aware how the Erdogan government had treated his colleagues, other teachers.

03:08 -03:51

Saffet Bayraktutan – a friend of Mustafa Emre Çabuk, former representative of Demirel Private School

“Aggression had already been displayed against the persons engaged in education. 17 universities have been closed. Up to 2000 schools have been closed as well. Sooner or later, it would relate to those working abroad. As for those countries with weaker democracy, this process has been speeded up”.

Maiko Tchitashvili – a friend of Mustafa Emre Çabuk

“Prime Minister’s arrival raises Mr. Mustafa’s fears. He was ready for anything that could happen. “The Prime Minister will arrive and I have no idea what his requirements will be”. His words and consequences are facts”.

03:52 – 04:43

24 hours after Yildirim’s visit there was a knock at Çabuk’s door – Saffet Bayraktutan was the first one whom the teacher called and asked for help. Çabuk’s colleague instantly guessed who could have ordered the detention of his friend, but the formulation of the accusation shocked him as well.

Saffet Bayraktutan – a friend of Mustafa Emre Çabuk, former representative of Demirel Private School

He opened the door and welcomed the police officers. They asked him if he knew they were coming. He answered, he did not know they were coming but he knew that he

was innocent, even if he was arrested. We found out later that it was being a member or a supporter of a terrorist organization they were talking about. But he was neither a member nor a supporter.

04:44 – 05:09

Criminal Code of the Republic of Turkey – Article 314, part two – criminalizes the establishment, command or membership of an armed organization – the history of a teacher ends and the history of a criminal starts with this article. In this way Mustafa Emre Çabuk's name is connected with Fethullah Gülen's organization (FETO), the most dangerous enemy of President Erdogan.

05:10 – 06:39

Who is Fethullah Gülen?

The most influential intellectual in the world- the international media has twice granted this title to the person without any political power. Fethullah Gülen has been accused of attempting to stage a military coup. Once Erdogan's friend and comrade in arms, now the main enemy. The spiritual leader of the Hizmet Movement used to have millions of supporters among citizens and state agencies. During one of his speeches, Erdogan called this organization "state in the state", which equaled to a political verdict. Gülen is a refugee and Turkey considers his supporters as terrorists.

Gülen opposes religious extremism, accepts dialogue with other religions, believes Islam and democracy are compatible. And the most powerful weapon is education for him. The Kurdish-born writer has a network of schools and universities around the world. His educational facilities are modern, English is taught from the first grade and there is an equal approach to both sexes, the "Gülen Schools" are considered the best in Turkey as well. In case of Çabuk, problems also started with the school.

06:40 – 08:42

What did the Turkish authorities consider to be terrorism?

The first argument - participation in a transaction. 2017 year. The Chaglar Educational Network affiliated with Gülen owns one university and seven high schools in Georgia.

The founders of the two, the International Black Sea University and Demirel School: Jihan Akin, Yusuf Altas, Ayhan Arslan and Resul Dikmen, likely felt threatened and decided to give away their shares. The new owner was going to become the company "Metropolitan Education Consulting Service", whose representative was the United States citizen, Zafer Süslü. A few days before the shares were transferred, an article appeared in the influential Turkish edition of Sabah, run by President Erdogan's son-in-law. The text said the deal would not take place because Zafer Süslü was wanted for the membership in the Gülen terrorist network and at the same time there were "positive signals" from Georgia that Gülen schools would be transferred to the Maarif Foundation, ie the Turkish authorities.

Sabah's prophesy became a reality and the deal was blocked in the Georgian Public Registry. On February 9, businessman Jihan Akin was no longer allowed in Georgia, and Zafer Süslü also left the country.

Saffet Bayraktutan – a friend of Mustafa Emre Çabuk, former representative of Demirel Private School

First of all, decision makers are the shareholders who reside in Germany and no charges have been brought against them. They would be detained if they were members of any terrorist organization. The side to which the shares were lent out was an American educational company. If they were either members or supporters of a terrorist organization, I suppose, they would be arrested. Mr Mustafa signed the Power of Attorney and submitted it to the Public Service Hall so that those shares which have not been legalized yet could be legalized from one person to another.

08:43 – 09:55

In the process, Mustafa Emre Çabuk was an entrusted person of the businessmen. Turkey considered his involvement in this failed deal as aiding the terrorist group FETÖ. What kind of connection was there between the failed transfer of shares and terrorism?- there was no explanation in the materials submitted to Georgia. It is also interesting that if we consider the transaction to be a crime, then the crime took place on the territory of Georgia, and the fate of Çabuk should have been decided by a much lighter clause, within the jurisdiction of Georgia. However, the Georgian Prosecutor's Office did not consider it so.

Soso Baratashvili – the lawyer of Mustafa Emre Çabuk

The crime Mr Gülen was accused of committing started in Georgia, developed in Georgia and ended in Georgia. Meanwhile, similar charges have not been brought against any of those persons who should allegedly have received this amount of money or have lent out shares.

09:56 – 11:00

The Turkish government's second argument against Çabuk was the program Baylok, an app that, according to the investigations, he allegedly used to communicate with other members of the terrorist organization. The charge is not supported by the evidence. The materials do not reveal exactly who the teacher was talking to, whether the application had any specific correspondence and if yes what terrorist actions he was planning to do. As a result, downloading a public application was considered as an act of participating in terrorism.

Soso Baratashvili – the lawyer of Mustafa Emre Çabuk

First, it was not documented whether he had the so-called ByLock. Secondly, there were no recordings in this ByLock system. Also, there is an inference drawn that this system is used for violating human rights in Turkey. It is like believing that it is a crime to use a mobile phone. It was not recorded whom he called, what kind of conversation he had, etc.

11:01 – 12:32

The Baylok app, publicly available on Google Play Store and Apple Store in 2014-2016, has been downloaded 600,000 times worldwide, completely dispelling doubts that it could be accessed exclusively by Gülen followers - reads a 2017 report by British experts William Clegg, Simon Baker and Thomas Moore. According to this year's data, 75,000 people were legally persecuted for downloading Baylok in Turkey.

The statistics also provide interesting information on Article 314, which the Turkish authorities used to demand to hand over Çabuk. According to the Venice Commission's conclusion this article was repeatedly used during Erdogan's presidency to persecute

civilians and individuals legally entitled to use their expression. This assertion was further strengthened by Çabuk's case.

Why was the participation in the deal seen as an aid to terrorism? Why was the downloading of the application considered as the connection to terrorists even when there was no correspondence? Was the demand of the extradition under Article 314 suspicious or not? - the Prosecutor's Office did not ask these questions.

Naniko Zazunashvili – the prosecutor

In this case it is clear that there are threats of hindering the investigation and proceeding with criminal actions. As for specific evidences, within the framework of extradition, the demanding country has no responsibility to present any specific evidences. Accordingly, in this case, we are using the materials presented from the Turkish side.

12:33 – 13:43

The picture was much clearer to the then Public Defender of Georgia, the Ombudsman openly objected to the inconsistencies in the case and expressed the assumption that Çabuk's pre-extradition imprisonment was not a legal but a political decision.

Ucha Nanuashvili – former Public Defender

When an illegal investigation takes place, it requires certain time and procedures. Relevant administrative bodies should make a decision only after the process is finished. We have noticed that it coincided with an official's visit from Turkey. It casts doubt that it may have been a political decision to detain Çabuk, not a legal decision on a specific crime or regarding any specific facts.

Mustafa Emre Çabuk – a teacher, former extradition prisoner

I have been informed about the takeover attempt from television. I do not believe that it was planned by Gülen. According to the leaders of the European countries, Gülen was not involved in this case. I support his ideology, but I also make myself familiar with Hitler's ideology, as well as communist one, but it does not mean that I am responsible for the activities of these regimes.

13:44 – 14:22

The teacher, whose only argument was just his ideology, had one and the most realistic way to get out of the Turkish prison - a refugee status. This status automatically stops the extradition process. In this case, the state can no longer self-exculpate by the fact that they only use materials supplied by Turkey. The country, in that case, has the obligation to find the documents and find out that they refuse to shelter a person who is in danger in his own country and will be tortured in prison. The process, which was conducted in parallel with the main case, was a hard test for the Georgian government.

14:23 – 16:13

Dismissal of a refugee status

-There are preserved Mr. Çabuk's volumes. There were approximately 15 volumes, as I remember.

-How many volumes are yours?

-approximately 12 volumes belong to us.

The bulk of the Çabuk's massive case concerns the hard situation of human rights in Turkish prisons. Soso Baratashvili has collected facts from the UN Special Rapporteur Reports, from Amnesty International, Human Rights Watch and ESCF- evaluations were hard and similar - multi-page documents are full of cases of torture, prison abuse, sexual assault, rape, and suspicious suicides of Gülenists in prison. The threat that was evident from the findings of these conclusions could not or were not seen by the Georgian authorities - Çabuk was told that Turkish prisons were of European standard and only the negative facts were collected by the lawyers.

Sozar Subari – former Minister for IDPs, Accommodation and Refugees

As for the conclusion of the European Union and many other international organizations in relation to the consequences in Turkey: if we only concentrate on the negative events taking place, then we can talk about any countries in the world the same way. Since the end of 2016 the situation has been drastically worsened there.

16:14 – 18:35

As it turned out, the Georgian government read the reports as they pleased. For instance, one document, the UN Special Representative Report, has been used by the Ministry to prove that Çabuk was not in danger in jail, while the same text was used to prove otherwise by Amnesty International. John Dalhuisen, Director of the regional office of Europe and Central Asia of Amnesty International, wrote in a statement with many valid arguments that Çabuk should not be extradited to Turkey. It seems that the document's desired parts were read in the Ministry and the rest were disregarded.

Soso Baratashvili – the lawyer of Mustafa Emre Çabuk

It was an infamous process without any proofs. I met with such hard-hearted people who do not care about justice at all. They could see innocent people being handed over to the state, where they would become victims of torture and inhuman treatments and they still signed up for it. In fact, they neglected our arguments while making decisions. 10 pages included only titles and more than 600 pages included the arguments which we have presented to the ministry of IDPs, after that to the court. They just stated that the situation was improved in Turkey and no threats are posed to this person. In order to prove this, they presented conclusions stating that human rights are massively violated in Turkey. They did not try their best to support their arguments.

Ucha Nanuashvili – former Public Defender

None of the international organizations have published any kind of conclusions excluding such conditions in Turkish prisons. On the contrary, the conclusions of all international organizations, especially authoritative organizations, point out severe conditions in terms of human rights. The situation has been worsened in recent years: thousands of people have been detained without any legal instruments, there were procedural violations, facts of inhuman treatments, unbearable conditions in overcrowded jails, etc. Unfortunately, these matters have not been shed light upon. The ministry attempted to somehow put forward some arguments for the refusal decision. They were searching for any kind of documents and any phrase in those documents. It is possible to find a sentence in any document, which can be used as an

argument. However, it is essential to consider the whole conclusion and the whole report while making this kind of decision.

18:36 – 19:31

The danger in Turkey that was invisible to the Ministry was completely realistic in Georgia. Subsequently, Sabah's article about Tuba Çabuk on Twitter was followed with open threats on the social network site.

@ Halidd54

Georgia is the shelter for FETO representatives. A group of murderers should be sent there and they should be shot.

@xocali_genocide (Hasektoroloji)

The bastard FETO and his supporters should be hanged. The place of betrayers of the homeland is a graveyard.

@hidzen (baybars)

Such inactivity is unimaginable. The FETO representatives are so close to Turkey and they are threatening us. Why doesn't Turkey send a group of people to have those traitors murdered?

@yavaserkan (e.y)

We will threaten their family and relatives here and even hang them, so don't worry.

It became mandatory to kill those bastards by killers groups.

19:32 – 20:51

Çabuk's wife and children were assigned state protection. The government was forced to acknowledge the danger that could not be seen during the refusal of a shelter to the teacher. The contrasts are as follows: the state has appointed protection due to the threat from Turkey, while a refugee status was not issued due to the absence of the very threat. Two years after the process, former Minister Sozar Subari does not want to talk about this case. Only one side, Çabuk's friends, recalls details, who have even reached the European Parliament

Maiko Tchitashvili – a friend of Mustafa Emre Çabuk

I remember what was happening in Turkey's jails when they were translating the facts, how one of the translators found it impossible to translate them. The other one just started crying. If only you knew in which conditions those translators had to work and what kind of materials they had to translate. I cannot imagine how they could declare that everything was alright in Turkish jails after reading and seeing all of this. I will never forget the face of Ana Gomes who was in shock saying she could not believe these could have happened. I remember how we interviewed her in Georgian, just with my mobile phone. Our campaign and activities implied: do not extradite.

20:52 – 23:08

Messages in Georgian and English to the Georgian Government. Anna Gomes, European Parliament, was one of the firsts who was involved in the protection of Çabuk from Brussels. The interest of the EU in the fate of one teacher was obvious when Gomes' colleagues Rebecca Harms and Clare Moody appeared on trial. Today

Gomes says that the Georgian government was a target of a huge pressure two years ago and it was not difficult to see.

-Ana Gomes: We are aware that the neighboring countries of Turkey, especially Georgia, have to endure severe conditions. We have an example of an Azeri journalist, Afgan Mukhtarli. I suppose, there was an alleged collaboration in this example. We were afraid this would happen and wanted to suggest some forces to Georgia so that it could oppose the extradition. This was the purpose of my announcement.

-The journalist: you were actively taking part in the whole process. Which side did you distrust, Georgian government or Turkish government?

-Ana Gomes: the government of Turkey violates the rights of its citizens in Turkey, as well as in other countries. This is the reason why we considered that our message to the Georgian people and the Georgian government was essential. We expected from them to protect human rights and not to surrender as a result of the pressure put by Erdogan. We have kept in contact with the parliament of Georgia, we have held meetings with the Minister of Foreign Affairs of Georgia, the Prime Minister of Georgia. We expressed our readiness to support Georgia if it opposed the pressure of Turkey. We understand how hard it is, however, if Russia demanded extradition of somebody, I am sure, Georgia would not tolerate that.

-The journalist: But you can differentiate between an occupant and a strategic partner...

-Ana Gomes: But we are talking about a partner who cannot be your partner when it comes to human rights.

23:09 – 23:50

The attendance of the European Parliamentarians and American congressmen on the trial demonstrated the interests of two strategic partners - Turkey and the West on one case and the difference between them.

Rebecca Harmes – Member of the European Parliament

In my opinion, a person should not be persecuted or charged only because they teach in Fethullah Gülen's school. I am monitoring the consequences in Turkey because there are my colleagues in Turkey who are affected by those consequences. It is not a crime to be a journalist or to be chosen as a member of the Turkish parliament if you are a member of the opposition. It is not a problem either to be teaching in Georgia.

23:51 – 25:02

Because of the international pressure or because of the goodwill of the government, the country has walked on the edge of a knife. Çabuk was released for a few days before the pre-extradition period, in exchange for bail. The teacher said that he was a political prisoner in the most democratic country in the region.

Mustafa Emre Çabuk – a teacher, former extradition prisoner

"I am a teacher and I am in love with education. I have been teaching in Georgia for 15 years with the aim to implant love, peace and friendship in children's hearts. I am against terrorism and confrontation. Our projects and activities have always been assessed positively by the members of the government and the Ministry of Education. I

will never be either a member or a supporter of any terrorist group, legally or illegally. I can say with confidence that I was a political prisoner”.

Soso Baratashvili – the lawyer of Mustafa Emre Çabuk

Mr. Çabuk was released on 1000 GEL bail. It means that the decision was political because persons accused of acts of terrorism are never released on this amount of bail.

25:03 – 25:48

Upon his release from prison, Çabuk joined the Special State Protection Program. We asked the Prosecutor's Office of Georgia where he was today and if he was still using this service. As a reply, we received that this was a personal and therefore secret information. 9 months spent in prison for the teacher is a bad reminder. However, what is an unpleasant past for Çabuk, maybe a dangerous present for others. What are the conditions for the Gülenists living in the country? What chance do they have, if they claim refugee status or a shelter? Will the government protect the refugees from Turkey from a strategic partner?- we tried to receive the answers to these questions from the Turks waiting for a shelter in Georgia.

25:49 – 26:45

Gülenists in Georgia

Interview:

Even if my closest friend told me this story, I would never believe it. You are a journalist, you often get to see terrorists and cover terrorist events. Imagine, I am called a terrorist.

The man who chose to speak anonymously is a supporter of Gülen. The only thing he has in common with Mustafa Emre Çabuk is just Article 314, and he is also sought after by Turkey for taking part in terrorism. He decided to talk to the media after he had found a scandalous document. He tells us that his friend tried to get shelter in Germany. The lawyer requested information from the Turkish Prosecutor's Office whether the materials were against his client. The file involved a document listing the Gülenists living in Georgia. Our respondent found his and his friends' names and data on this list.

26:46 – 27:28

Interview:

I have asked for asylum in Georgia. When I applied for asylum and attended an interview, I was told that this interview and other information about me would be confidential. I was warned that even my lawyer should not be informed about that interview. However, after a while, I saw a list containing my name, names of my relatives and friends. I am afraid because all information about me was given to the Turkish side exactly after that interview. I was afraid that Georgia is not a safe country for me, as there is a strong probability that Georgia gave this list to the Turkish side.

27:29 – 29:44

The Turkish version of the document is accompanied by a certified translation. The message, sent by a branch to fight terrorism in Turkey, goes to Samsun's Chief Prosecutor's Office. Persons who seek refuge in Georgia - this is the subject of an

appeal. The text states that the people on the list continue to work in a terrorist organization. The same list is also mentioned in the second secret document from which the information is obtained from the intelligence employee in Georgia within the scope of the work done for decoding the terrorist organization of Fethullah. The document is accompanied by a list of personal data of 52 people. All surnames indicate who is registered at the Tbilisi Embassy and who continues to work in Batumi.

When seeking shelter, one of the state's main obligations is to protect the privacy of the person. How this information ended up in the hands of the Turkish authorities, with the efforts of Turkish intelligence or with the support of the Georgian authorities, is difficult to state. The fact is that the data exists there where it should not exist. This means either unprofessionalism of Georgian special services or illegal cooperation. The man tells us that the target of the Turkish government is not just the teacher but all of the Gülenists. Our respondent has been waiting for shelter from Georgia for a year now, which only strengthens his doubts and fears.

Interview:

I cannot escape these thoughts even at night. All the people in that list are in Georgia now. I do not have a passport. Otherwise I would leave Georgia. All those who apply for asylum leave their passports there. So they can no longer leave the country. For example, if you need to renew the passport, Turkish agencies in Georgia will not provide any service to you. This is why we asked for asylum in Georgia. Imagine, if I travel to Turkey today and someone kills me and it is filmed, it will be counted as heroism. The killer will be considered a hero, because he would have killed one of the Gülenists. It might be difficult for you to believe it, but unfortunately, it is true.

29:45 – 31: 27

Schools for "Terrorists"

Çabuk's case is a small detail of a big picture. The process, which began in February 2017, showed how much influence Turkey has on the Georgian education system and what problems the educational institutions in the Chaglar Network have been facing for two years. Only chronology is enough to show these connections.

Graphic timeline

July 18, 2016 - General Consul of Turkey Yasin Tamiskan in an interview with TV Channel 25 says that the Sahin School Lyceum is raising the terrorists and it should be closed. The media is blamed for the incorrect interpretation of the statement.

February 2017. In a few months, begins an unscheduled examination at the Sahin School Lyceum, which ends with its closure.

May 23, 2017, Prime Minister Binali Yildirim arrive in Georgia.

In one day, (May 24, 2017) Demirel College manager Mustafa Emre Çabuk is detained.

August 30, 2017, Demirel College also closes three months after the trial. One of the best schools did not pass authorization because of the students' academic grades.

August 16, 2018 - Turkey's ambassador to Georgia Fatma Ceren Yazgan said in an interview with Anadolu that Turkey is not fully satisfied with fighting against Gülenists in Georgia because the terrorist organization has a university here.

	<p>Four days after the interview (20 August 2018), the Black Sea University part of the Chaglari Network faces problems. The authorization board restricted the university from admitting new students for one year.</p> <p>Despite the denial of the state, the heads of these educational institutions linked the incident to a political motive.</p> <p>31:28 – 32:22</p> <p>Georgia is not the only country where Turkish authorities are demanding closure of the educational institutions connected to Gülen. In 2016, 450 teachers from PakTurk schools were expelled from Pakistan. With Erdogan's orders, two Gülen schools and one hospital were closed in war-torn Somalia. Schools were handed over to Turkish government in Ethiopia too, the president's request was not considered in Indonesia and they refused to close 9 schools under the management of the Fasiad Foundation. Kazakistan, too, rejected Turkey. Nursultan Nazarbayev publicly stated that the 17 suspicious schools have nothing to do with terrorism. Kyrgyzstan also rejected the request. As for Azerbaijan, the Caucasus University in Baku, considered as a terrorist organization in Turkey, was not closed, however, the management was changed and was handed over to Socar.</p> <p>32:23 – 33:25</p> <p>There are two closed schools and one teacher on Georgia's account so far. After two years of waiting in court, no one will tell us when the final extradition process will be set. It seems that the political and consequently legal interest in the teacher has disappeared.</p> <p>Mustafa Emre Çabuk – a teacher, former extradition prisoner</p> <p>I would like to thank everyone, I spend every day and night with you and I even saw you in my dreams, I miss your noise. The most difficult thing for me was not being able to meet you as a teacher and see you as my students.</p> <p>Two years after his nine-month imprisonment, Çabuk remains a pseudo-criminal with a chalk in his pocket instead of a knife, and a pseudo-terrorist, whose key allies are the students that they could not take away from him, even when he was behind the bars.</p>
<p>SHOTLIST:</p>	<p>School, courtroom, airport, various offices, Procecutor's office, archive pictures.</p>
<p>SCRIPT: (Original language)</p>	<p>სკოლის შენობასთან უჩვეულო სიჩუმე მხოლოდ არდადეგების ბრალი არ არის. დემირელის სახელობის კოლეჯში ზარი უკვე ორი წელია არ დარეკილა. სკოლის კარი ასობით მოსწავლისთვის სახელმწიფომ დახურა. ოფიციალური ვერსია მუშაობაში აღმოჩენილი ხარვეზებია, უფლებადამცველების ეჭვი კი თურქეთის პოლიტიკურ დაკვეთაზე მიანიშნებს. შენობის აბრიდან წაშლილია წარწერა, თუმცა რთულად წასაშლელია ისტორია, რომელიც კოლეჯის მენეჯერის სახელს უკავშირდება. სწორედ აქ გრიშაშვილის 51 ნომერში მუშაობდა მუსტაფა ემრე ჩაბუქი - აქაურებისთვის უბრალოდ ფიზიკის მასწავლებელი, თურქეთის ხელისუფლებისთვის კი საშიში ტერორისტი.</p>

მუსტაფა ემრე ჩაბუქი - მასწავლებელი, ყოფილი საექსტრადიციო პატიმარი ყველაზე მეტად ჩემს თავმოყვარეობაზე იმოქმედა იმან, რომ ტერორისტული ორგანიზაციის წევრობას მაბრალებენ. ეს ცრემლები იმიტომ მომდის, რომ შეეხნენ ჩემს თავმოყვარეობას. ცხოვრებაში პატარა დანაც კი არ მიტარებია. ჩემს ჯიბეში მხოლოდ ცარცი მოიძებნებოდა და ვცდილობდი ისეთი მოსწავლე აღმეზარდა, რომელიც საქართველოს გამოადგებოდა. სამწუხაროდ, თურქეთში სამართლიანობა არ არსებობს და აქედან გამომდინარე, ვითხოვ არ გადამცენ თურქეთს

15 წელი ცარცით ხელში, დაფასთან - 9 თვე კი ციხეში - ასეთია ჩაბუქის ბიოგრაფია საქართველოში, სადაც ის თურქეთის მოთხოვნით დააკავეს. ქვეყანა მასწავლებელს ფეტჰულა გიულენის მხარდაჭერაში, ანუ ტერორიზმის ხელშეწყობაში დებდა ბრალს, და ითხოვდა მის ექსტრადირებას. გადამწყვეტი სასამართლო პროცესი დღემდე არ გამართულა. ჩაბუქის 9 თვიანმა პატიმრობამ და გირაოთი დროებით გათავისუფლებამ ღიად დატოვა კითხვები, იყო თუ არა მასწავლებლის დაკავება პოლიტიკური დაკვეთა, იდგა თუ არა ხელისუფლება დილემის წინაშე ადამიანის უფლებების დაცვასა და სტრატეგიული პარტნიორის მოთხოვნას შორის? დღესაც ემუქრებათ თუ არა საფრთხე საქართველოში მცხოვრებ გიულენისტებს? უნდა ჰქონდეთ თუ არა მათ რეგიონის ყველაზე დემოკრატიულ ქვეყანაში თავშესაფრის იმედი? საგამოძიებო ფილმში გადავწყვიტეთ გაგვეზომა თურქეთის ზეგავლენა ქართულ საგამოძიებო და სასამართლო სისტემაზე, გაგვერკვია რატომ უთხრეს უარი ჩაბუქს ლტოლვილის სტატუსზე და ვინ არის ის, მასწავლებელი თუ ტერორისტი?

მუსტაფა ემრე ჩაბუქის საქმე

2017 წლის 23 მაისი, თურქეთში არშემდგარი სახელმწიფო გადატრიალების და ისტორიული რეფერენდუმის შემდეგ საქართველოში პირველად ჩამოდის პრემიერ-მინისტრი ბინალი ილდირიმი. ის ქართველ კოლეგასთან სტრატეგიულ თანამშრომელობაზე საუბრობს, იწყება მზადება თურქეთ-საქართველოს დიპლომატიური ურთიერთობების 25 წლისთავისთვის. ორი ქვეყნის უმაღლესი პირის თითქოს რიგითი შეხვედრა უკვე ცუდის ნიშანია თბილისში მცხოვრები თურქეთის მოქალაქისთვის. ადამიანისთვის, რომელმაც იცის, როგორ მოექცა ერდოღანის ხელისუფლება მისივე კოლეგა მასწავლებელს.

საფეთ ბაირაქთუთანი- მუსტაფა ემრე ჩაბუქის მეგობარი, დემირელის სკოლის ყოფილი წარმომადგენელი

აგრესია უკვე იყო საგანმანათლებლო საქმიანობაში დაკავებული პირების მიმართ. 17 უნივერსიტეტი დაიკეტა. 2000-მდე სკოლა დაიხურა. ადრე თუ გვიან ეს ყველაფერი საზღვარგარეთ მომუშავე ადამიანებზეც გავრცელდებოდა. ზოგ ქვეყანაში კი, სადაც დემოკრატია უფრო სუსტია, ეს პროცესი დაჩქარდა.

მაიკო ჩიტაშვილი - მუსტაფა ემრე ჩაბუქის მეგობარი

როდესაც იგეგმებოდა პრემიერის ჩამოსვლა, ზუსტად იმ დღეებში დაეწყო ბატონ მუსტაფას დიდი შიში. ის უკვე მზად იყო იმისთვის, რომ რაღაც მოხდებოდა. ჩამოვა ახლა პრემიერი, არ ვიცი რას მოითხოვს. პირდაპირ ფაქტებია, რასაც ის ადამიანი ამბობდა და რა შედეგიც დაიღო.

ილდირიმის ვიზიტიდან 24 საათში ჩაბუქის კარზე სამართალდამცველებმა დააკაკუნეს - საფეტ ბარიქათუთანი პირველი იყო, ვისაც მასწავლებელმა დაურეკა და შველა სთხოვა. ჩაბუქის კოლეგა ბრალის გაცნობამდე მიხვდა, ვის ინტერესში შეიძლება ყოფილიყო მისი მეგობრის დაკავება, თუმცა ბრალდების ფორმულირება მისთვისაც შოკისმომგვრელი აღმოჩნდა

საფეტ ბარიქათუთანი- მუსტაფა ემრე ჩაბუქის მეგობარი, დემირელის სკოლის ყოფილი წარმომადგენელი

მან პატიოსნად გააღო კარი, მიიღო პოლიციელები. თქვენ ელოდით ჩვენ მოსვლასო, ასეთი რამ კითხეს. არ ველოდიო, რა თქმა უნდა, მაგრამ ვიცი, რომ უდანაშაულო ვარ, თუნდაც ჩამსვან ციხეში, არა აქვს მნიშვნელობა. მერე გავიგეთ ჩვენ, რომ საქმე ეხებოდა თურმე ტერორისტული დაჯგუფების წევრობას, თუ გულშემატკივრობას, რა იყო არც მახსოვს, მაგრამ რა სისულელეა, არც წევრობა იყო და არც გულშემატკივრობა.

თურქეთის რესპუბლიკის სისხლის სამართლის კოდექსი - 314 მუხლი, მეორე ნაწილი - შეიარაღებული ტერორისტული ორგანიზაციის წევრობა - ამ მუხლით სრულდება მასწავლებლის და იწყება კრიმინალის ისტორია თურქეთის სამართლებრივ სივრცეში. ამ გზით მუსტაფა ემრე ჩაბუქის სახელი უკავშირდება პრეზიდენტ ერდოღანის ყველაზე საშიში მტრის ფეტჰულა გიულენის ორგანიზაცია ფეტოს.

ვინ არის ფეტჰულა გიულენი?

მსოფლიოს ყველაზე გავლენიანი ინტელექტუალი - საერთშორისო მედიაში ეს ტიტული ორჯერ მისცა ადამიანს, რომელსაც პოლიტიკური ძალაუფლება არ აქვს. ფეტჰულა გიულენს თურქეთში სამხედრო გადატრიალების მოწყობის მცდელობაში ადანაშაულებენ. ერთ დროს ერდოღანის მეგობარი და თანამებრძოლი, დღეს მისი მთავარი მტერია. მოძრაობა ჰიზმეთის სულიერ ლიდერს მილიონობით მხარდამჭერი ჰყავდა რიგით მოქალაქეებსა თუ სახელმწიფო უწყებებში . „სახელმწიფო სახელმწიფოში“ ასე უწოდა ამ ორგანიზაციას ერთ-ერთი გამოსვლისას ერდოღანმა, რაც პოლიტიკურ განაჩენს ნიშნავდა. გიულენი დევნილია , თურქეთი კი მის მხარდამჭერებს ტერორისტებად მიიჩნევს.

გიულენი ეწინააღმდეგება რელიგიურ ექსტრემიზმს, ემხრობა სხვა კონფესიებთან დიალოგს , მიიჩნევს, რომ ისლამი და დემოკრატია თავსებადია. ყველაზე მძლავრი იარაღი კი მისთვის განათლებაა. ქურთულ ოჯახში დაბადებულ მწერალს დაფუძნებული აქვს სკოლებისა და უნივერსიტეტების ქსელი მთელი მსოფლიოს მასშტაბით. მის საგანმანათლებლო დაწესებულებებში თანამედროვე აპარატურაა, ინგლისურს პირველი კლასიდან სწავლობენ და თანაბარია მიდგომა ორივე

სქესის მიმართ, “გიულენის სკოლები” თურქეთშიც საუკეთესოდ მიიჩნევა. ჩაბუჯის შემთხვევაშიც პრობლემები სწორედ სკოლიდან დაიწყო.

რა მიიჩნია თურქეთის ხელისუფლებამ ტერორიზმად ?

არგუმენტი პირველი - გარიგებაში მონაწილეობა. 2017 წელი. გიულენთან დაკავშირებული ჩაღღარის საგანმანათლებლო ქსელი საქართველოში ერთ უნივერსიტეტსა და 7 სკოლა-ლიცეუმს ფლობს.

მათგან ორის, შავი ზღვის საერთაშორისო უნივერსიტეტისა და დემირელის სახელობის სკოლის დამფუძნებლები: ჯიჰან აქინი, იუსუფ ალთაში, აიჰან არსლანი და რესულ დიქმენი, სავარაუდოდ საფრთხეს გრძნობენ და წილების გასხვისება-გაჩუქების გადაწყვეტილებას იღებენ . ახალი მეპატრონე კომპანია „მეტროპოლიტენ ედუქეიშნ ქონსალთინგ სერვისი“ უნდა გახდეს, რომელსაც ზაფერ სუსლუ წარმოადგენს, ის შეერთებული შტატების მოქალაქეა. წილების გადაფორმებამდე რამდენიმე დღით ადრე, გავლენიან თურქულ გამოცემა „საბაჰში“, რომელსაც პრეზიდენტ ერდოღანის სიძე მართავს, სტატია ჩნდება. ტექსტში წერია, რომ გარიგება არ შედგება, რადგან ზაფერ სუსლუ იძებნება, „გიულენის ტერორისტული ქსელის“ წევრობისთვის და ამავე დროს, საქართველოს მხრიდან არის „დადებითი სიგნალები“ რომ გიულენის სკოლები „მარიფის ფონდს“ ანუ თურქეთის ხელისუფლებას გადაეცემა.

საბაჰის წინასწარმეტყველება ხდება, გარიგება საქართველოს საჯარო რეესტრში იბლოკება. 9 თებერვალს, საქართველოში აღარ უშვებენ ბიზნესმენ ჯიჰან აქინს, და ქვეყნის ტერიტორიას ატოვებინებენ ზაფერ სუსლუსაც.

საფეთ ბაირაქთუთანი- მუსტაფა ემრე ჩაბუჯის მეგობარი, დემირელის სკოლის ყოფილი წარმომადგენელი

ჯერ ერთი, მინდობილი პირია ბატონი მუსტაფა, ანუ გადაწყვეტილების მიმღები არიან წილის მეპატრონეები, რომლებიც ცხოვრობენ გერმანიაში და იქ მათ წინააღმდეგ არანაირი საქმე არ არის აღძრული. გერმანია ხომ მიხედავდა, ესენი რომელიმე ტერორისტული ორგანიზაციის წევრები რომ ყოფილიყვნენ. მეორე მხარეც არის საინტერესო, ვისზეც ასხვისებდნენ, ეს იყო ამერიკული საგანმანათლებლო კომპანია, რომელიც მოღვაწეობს ამერიკაში. ისინი რომ ყოფილიყვნენ ტერორისტული ორგანიზაციის წევრები ან მხარდამჭერები, მგონი, ამერიკა მიხედავდა მათ. აქ ერთი პატარა მუსტაფაა, რომელმაც მინდობილობით ხელი მოაწერა და შეიტანა იუსტიციის სახლში, რათა გაფორმდეს წილები ერთი პირიდან მეორე პირზე, რომელიც არც გაფორმდა.

პროცესში ბიზნესმენების მინდობილობით აღჭურვილი პირი მუსტაფა ემრე ჩაბუჯი იყო. თურქულმა მხარემ მას ამ ჩაშლილ გარიგებაში მონაწილეობა ტერორისტული დაჯგუფება ფეტოსთვის გაწეულ დახმარებად ჩაუთვალა. რა კავშირი ჰქონდა წილების არშემდგარ გადაფორმებას ტერორიზმთან, ამაზე საქართველოსთვის წარდგენილ მასალებში განმარტება არ ყოფილა. საინტერესოა ისიც, რომ თუ გარიგებაში მონაწილეობას დანაშაულად მივიჩნევთ, მაშინ კრიმინალი საქართველოს ტერიტორიაზე მოხდა, და ჩაბუჯის ბედიც ქართული იურისდიქციის ფარგლებში,

გაცილებით მსუბუქი მუხლით უნდა გადაწყვეტილიყო, თუმცა საქართველოს პროკურატურამ ასე არ ჩათვალა

სოსო ბარათაშვილი - მუსტაფა ემრე ჩაბუქის ადვოკატი

ქმედება, რომელიც ბრალად ედება ბატონ გიულენს, დაიწყო საქართველოში, განვითარდა საქართველოში, დასრულდა საქართველოში და ამავე დროს, არც ერთ იმ პირს, რომელსაც თითქოს უნდა მიეღო ეს თანხა, ან რომელსაც უნდა გაეხვისებინა წილი, მსგავსი ბრალდება წარდგენილი არ ჰქონდა. ჩვენი სისხლის სამართლის კოდექსი ითვალისწინებს სწორედ იმას, თუ დანაშაული მოხდა საქართველოს ტერიტორიაზე, არა აქვს მნიშვნელობა, რომელი ქვეყნის მოქალაქე სჩადის ამას, ეს ყველაფერი უნდა განიხილებოდეს საქართველოს კანონმდებლობით

თურქეთის ხელისუფლების მეორე არგუმენტი ჩაბუქის წინააღმდეგ პროგრამა ბაილოკი იყო, აპლიკაცია, რომლის დახმარებითაც ის გამოძიების მტკიცებით, ტერორისტული ორგანიზაციის სხვა წევრებს უკავშირდებოდა. ბრალდება არ მყარდება მკტიცებულებებით. მასალებში არ ჩანს ზუსტად ვის ელაპარაკებოდა მასწავლებელი, იყო თუ არა აპლიკაციაში კონკრეტული მიმოწერა და თუ იყო, რა ტერორისტულ ქმედებებს გეგმავდა ის. შედეგად გამოდის, რომ ტერორიზმში მოაწილეობად საჯარო აპლიკაციის ჩამოწერა ჩაითვალა.

სოსო ბარათაშვილი - მუსტაფა ემრე ჩაბუქის ადვოკატი

ჯერ ერთი არ იყო ეს დასაბუთებული, ჰქონდა თუ არა მას ეს ბაილოკი. მერე არ იყო არანაირი ჩანაწერი ამ ბაილოკის სისტემაში. ასევე არსებობს დასკვნა, რომ ბაილოკის სისტემით სარგებლობა არის ადამიანის უფლებათა დევნისათვის გამოყენებული თურქეთში. დაახლოებით იმგვარი ბრალდება იყო, რომ თქვენ რომ ზოგადად სარგებლობთ მობილური ტელეფონით, ეს არის დანაშაული. იქ ვის დაურეკა, რა საუბარი იყო, მსგავსი არაფერი ეწერა იქ.

აპლიკაცია ბაილოკი, 2014-2016 წლებში გუგლ პლეი სთორსა და ეპლ სთორში საჯაროდ იყო ხელმისაწვდომი, ის მსოფლიოში 600 000 ჯერ გადმოწერეს, რაც სრულად აბათილებს ეჭვს, რომ მასზე წვდომა ექსკლუზიურად მხოლოდ გიულენის მიმდევრებს შეეძლოთ - ასე წერია დასკვნაში რომელიც 2017 წელს ბრიტანელმა ექსპერტებმა უილამ ქლეგმა, საიმონ ბეიკერმა და თომას მურმა გამოაქვეყნეს. ამ წლის მონაცემებით ბაილოკის გადმოტვირთვისთვის თურქეთში 75 000 ადამიანი სამართლებრივად იდევნებოდა.

სტატისტიკა საინტერესო ინფორმაციას გვაწვდის 314 მუხლზეც, რომლის მიხედვითაც თურქეთის ხელისუფლება ჩაბუქის გადაცემას ითხოვდა, ვენეციის კომისიის დასკვნით სწორედ ეს მუხლი ერდოღანის პრეზიდენტობისას მრავალჯერ გამოიყენეს მოქალაქეთა პოლიტიკური დევნისთვის და ტერორისტული ორგანიზაციის წევრობის ბრალდებით ასამართლებენ პირებს, რომლებიც კანონიერად სარგებლობენ გამოხატვის თავისუფლებით. ეს მტკიცება ჩაბუქის საქმეზეც გაამყარა.

რატომ ჩაითვალა გარიგებაში მონაწილეობა ტერორიზმის დახმარებად, რატომ მიიჩნიეს ტელეფონში აპლიკაციის გადმოტვირთვა ტერორისტებთან კავშირად თუ იქ შესაბამისი მიმოწერა არ აღმოჩნდა, საექვო იყო თუ არა ექსტრადირების 314 ე მუხლით მოთხოვნა - ეს კითხვები საქართველოს პროკურატურას არ გასჩენია.

ნანიკო ზაზუნაშვილი - პროკურორი

მოცემულ შემთხვევაში სახეზეა როგორც მიმალვის საფრთხე, ასევე გამოძიებისთვის ხელის შეშლისა და დანაშაულებრივი საქმიანობის გაგრძელების საფრთხეები. რაც შეეხება კონკრეტულ მტკიცებულებებს, როგორც მოგეხსენებათ, საექსტრადიციო პროცედურების ფარგლებში კონკრეტული მტკიცებულებების წარმოდგენის ვალდებულება მომთხოვნ სახელმწიფოს არ გააჩნია. შესაბამისად, მოცემულ შემთხვევაში ჩვენ ვხელმძღვანელობთ იმ მასალებით, რაც არის წარმოდგენილი თურქული მხარის მხრიდან.

სურათი გაცილებით ნათელი იყო საქართველოს მაშინდელი სახალხო დამცველისთვის, ომბუდსმენი საქმეში არსებულ შეუსაბამობებს ღიად აპროტესტებდა და გამოთქვამდა ვარაუდს, რომ ჩაბუქის წინასაექსტრადიციო პატიმრობა არა სამართლებრივი, არამედ პოლიტიკური გადაწყვეტილება იყო

უჩა ნანუაშვილი - ყოფილი სახალხო დამცველი

როცა ხდება არა სამართლებრივად შესწავლა საქმის, რომელსაც რა თქმა უნდა გარკვეული დრო, პროცედურები სჭირდება. შესაბამისმა ორგანოებმა უნდა მიიღონ გადაწყვეტილება მას შემდეგ, რაც დასრულდება ეს პროცესი, ჩვენ დავინახეთ, რომ ეს საექვოდ დაემთხვა დროში თანამდებობის პირის ვიზიტს თურქეთიდან. ეს ყველაფერი კიდევ უფრო ამყარებდა ეჭვს, რომ შესაძლებელია რომ სწორედ პოლიტიკური გადაწყვეტილება იყო ჩაბუქის დაკავება და ეს არ იყო სამართლებრივი გადაწყვეტილება რაიმე კონკრეტულ დანაშაულზე, ან რაიმე კონკრეტულ ფაქტებთან დაკავშირებით.

მუსტაფა ემრე ჩაბუქი - მასწავლებელი, ყოფილი საექსტრადიციო პატიმარი

გადატრიალების მცდელობა ტელევიზიიდან გავიგე. მე არ მჯერა, რომ ეს გიულენის მხრიდან არის დაგეგმილი. ევროპის ქვეყნების ლიდერები ამბობენ, რომ გიულენი ამის უკან არ დგას. მე გიულენის იდეოლოგია მომწონს, თუმცა ვკითხულობ და ვეცნობი ასევე ჰიტლერის იდეოლოგიასაც, ისევე როგორც კომუნისტურს, თუმცა ეს არ ნიშნავს, რომ ამ რეჟიმების ქმედებებზე ვაგებ პასუხს.

მასწავლებელს, რომლის საწინააღმდეგო არგუმენტი მხოლოდ მისი იდეოლოგია იყო, თურქეთის ციხისგან თავის დასაღწევად ერთი და ყველაზე რეალური გზა ჰქონდა - ლტოლვილის სტატუსის მიღება. ეს სტატუსი ავტომატურად აჩერებს ექსტრადიციის პროცესს. ამ შემთხვევაში სახელმწიფო თავს ვედარ იმართლებს იმით, რომ მხოლოდ თურქეთის მოწოდებულ მასალებს ეყრდნობა. მას აქვს ვალდებულება თავად მოიძიოს დოკუმენტები და გაარკვიოს, თავშესაფარზე უარს ხომ არ ეუბნება ადამიანს,

რომელსაც საკუთარ ქვეყანაში საფრთხე, ციხეში კი წამება ემუქრება. პროცესი, რომელიც მთავარი საქმის პარალელურად წარიმართა საქართველოს ხელისუფლებისთვის მორიგი მძიმე ტესტი აღმოჩნდა.

უარი ლტოლვილის სტატუსზე

სოსო ბარათაშვილი - მუსტაფა ემრე ჩაბუქის ადვოკატი

აქ ინახება ბატონი ჩაბუქის ტომები. დაახლოებით 15 ტომი იყო, როგორც მახსოვს.

-15 ტომიდან თქვენი ნამუშევარი რამდენია?

-ჩვენი ნამუშევარი იქნებოდა დაახლოებით 12 ტომი.

ჩაბუქის სქელტანიანი საქმის ყველაზე დიდი ნაწილი თურქეთის ციხეებში არსებულ ადამიანის უფლებათა მძიმე მდგომარეობას ეხება. სოსო ბარათაშვილმა შეაგროვა ფაქტები, გაეროს სპეციალური მომხსენებლების ანგარიშებიდან, ავტორიტეტული ორგანიზაციების ამნესტი ინტერნეიშენალის, ჰუმანს რაით ვოჩისა და ესსიეფის დაკვნიებიდან. - შეფასებები უმძიმესი და მსგავსი იყო - მრავალგვერდიანი დოკუმენტები სავსეა, პატიმართა წამების, მათი სასტიკად ცემის, სექსუალური ძალადობის, გაუპატიურების მუქარის, ციხეში გიულენისტების ბუნდოვანი და საეჭვო თვითმკვლელობების შემთხვევებით. საფრთხე, რომელიც ამ დასკვნების ფურცლებიდან აშკარად ჩანდა, ვერ ან არ დაინახეს საქართველოს ხელისუფლებაში - ჩაბუქს უთხრეს, რომ თურქეთში ევროპული სტანდარტის ციხეებია, და ნეგატიური ფაქტები ადვოკატებმა შერჩევით ამოკრიფეს

ლევან ბარდაველიძე- სასამართლო წარმომადგენლობის სამმართველოს უფროსი

ის აქტი, რომლითაც ჩვენ უარი ვუთხარით ჩვენ ბატონ ჩაბუქს თავშესაფრის მიღებაზე, დასაბუთებულია, კანონიერია, საკმაოდ წონადი არგუმენტები გვაქვს მოშველიებული, მოძიებული იქნა მთელი რიგი ინფორმაცია თურქეთის ქვეყანასთან დაკავშირებით. ჩვენ ვთლით, რომ ის თავისი წარმოშობის ქვეყანაში არ დაექვემდებარება წამებას და არაადამიანურ მოპყრობას.

სოზარ სუბარი - დევნილთა და განსახლების ყოფილი მინისტრი

რაც შეეხება ევროკავშირის და არა მხოლოდ ევროკავშირის, არამედ ძალიან ბევრი საერთაშრისო ორგანიზაციის დასკვნას თურქეთში არსებულ ვითარებასთან დაკავშირებით. ჩვენ თუ ახლა ცალმხრივად ამოვკრეფთ იმას, რაც ცუდი ხდება, ასე შეგვიძლია, მსოფლიოს ნებისმიერი ქვეყანაზე ვთქვათ იგივე. 2016 წლის ბოლოდან იქ მდგომარეობა მკვეთრად შეიცვალა. არსებობდა საკმაოდ სერიოზული კითხვები ციხეებში არსებულ მდგომარეობასთან დაკავშირებით.

როგორც აღმოჩნდა, ანგარიშები ცალმხრივად საქართველოს ხელისუფლებამ წაიკითხა. მაგალითად ერთი დოკუმენტი, გაეროს სპეციალური წარმომადგენლის მოხსენება, სამინისტრომ იმის დასამტკიცებლად გამოიყენა, რომ ჩაბუქს ციხეში არაფერი ემუქრება, მაშინ როცა იგივე ტექსტზე

დაყრდნობით საპირისპიროს ამტკიცებდა ამნესტი ინთერნეიშენალი. ორგანიზაციის ევროპისა და აზიის რეგიონული ფილიალის დირექტორი ჯონ დალჰუსეინი, ბევრ არგუმენტთან ერთად მოხსენებაზე დაყრდნობითაც წერდა, რომ ჩაბუქის თურქეთში ექსტრადირება დაუშვებელია. როგორც ჩანს სამინისტროში დოკუმენტის სასურველი აბზაცები წაიკითხეს და თვალი დახუჭეს სხვა დანარჩენზე.

სოსო ბარათაშვილი - მუსტაფა ემრე ჩაბუქის ადვოკატი

ეს იყო სრულიად სამარცხვინო პროცესი ყოველგვარი დასაბუთების გარეშე. ვხედავდი ადამიანებს, რომლებზეც არაფერი ჭრის, იყო კედელი. ეს ადამიანები შემოდის, შევადარო გულქვა ხალხს, რომელსაც სამართალი საერთოდ არ აინტერესებს. ისინი ხედავდნენ, როგორ შეიძლება, უდანაშაულო ადამიანი გადაეცათ სახელმწიფოსთვის, სადაც მას ელოდა წამება და არაადამიანური მოპყრობა და მაინც აწერდნენ ხელს იმაზე, რომ ეს ადამიანი უნდა ყოფილიყო გადაცემული. ფაქტობრივად გამოტოვეს თავიანთ გადაწყვეტილებებში ჩვენი არგუმენტაცია. დაახლოებით ათ გვერდზე იყო მარტო დასათაურებები ჩამოწერილი და 600 გვერდზე მეტი იყო ის არგუმენტები, რომლებიც ჩვენ წარვუდგინეთ დევნილთა სამინისტროს, შემდეგ სასამართლოს. მათ თქვეს უბრალოდ ის, რომ თითქოს თურქეთში გამოსწორდა სიტუაცია, არაფერი არ ემუქრება ამ ადამიანს. ამის დასაბუთებლად მოჰყავდათ დასკვნები, სადაც შავი თეთრზე ეწერა, რომ თურქეთში მასიურად ირღვევა ადამიანის უფლებები. ისინი იმასაც არ ცდილობდნენ, რომ რაღაც მოემიებინათ თავიანთი პოზიციის გასამყარებლად.

უჩა ნანუაშვილი - ყოფილი სახალხო დამცველი

არც ერთ საერთაშორისო ორგანიზაციას ბოლო წლების განმავლობაში არ გამოუქვეყნებია დასკვნა, სადაც გამოირიცხება მსგავსი პირობები თურქეთის ციხეში. პირიქით, ყველა საერთაშორისო ორგანიზაცია და მე მხედველობაში მაქვს ავტორიტეტული ორგანიზაციები, მათი დასკვნები მიუთითებს, რომ თურქეთში იყო ძალიან მძიმე მდგომარეობა ადამიანის უფლებათა თვალსაზრისით, მდგომარეობა კიდევ უფრო გართულდა ბოლო წლების განმავლობაში, როდესაც ხდებოდა ათასობით ადამიანის დაკავება ყოველგვარი სამართლებრივი ინსტრუმენტების გარეშე, საუბარი იყო იმ პროცედურულ დარღვევებზე, არასათანადო მოპყრობის ფაქტებზე, ციხეებში არსებულ გაუსამძის პირობებზე, გადატვირთულობის პრობლემაზე, რომელიც ასევე ამ პროცესებიდან გამომდინარე შეიქმნა თურქეთის სასჯერლალსრულების დაწესებულებებში. ეს ყველაფერი სამწუხაროდ არ იყო გათვალისწინებული. სამინისტრო როგორც ჩანს ეძებდა რაიმე დასაბუთებას იმისას, რომ გადაწყვეტილება რომელიც მანამდე იყო ფაქტობრივად მიღებული უარის მიღებაზე, ყოფილიყო რამენაირად დასაბუთებული. ისინი ეძებდნენ ნებისმიერ დოკუმენტს, ნებისმიერ ფრაზას ამ დოკუმენტში, ნებისმიერი დოკუმენტში შეგიმძია, იპოვო კონკრეტული წინადადება, რომლითაც შესაძლებელია, გაამყარო ესა თუ ის დასკვნა, მაგრამ მნიშვნელოვანია მთლიანი დასკვნის, მთლიანი ანგარიშის გათვალისწინება ასეთი გადაწყვეტილების მიღების დროს.

საფრთხე, რომელიც სამინისტროსთვის უხილავი იყო თურქეთში, სრულიად რეალური აღმოჩნდა საქართველოში. საბაჰის მორიგ სტატიას თუბა ჩაბუქზე, მის მიმართ ღია მუქარა მოჰყვა ტვიტერის გვერდზე, სადაც წერილი დაიდო.

@Halidd54

საქართველო FETO-ს წარმომადგენლების გასაქცევი ადგილია. იქ მკვლელების ჯგუფი უნდა გაიგზავნოს და ისინი უნდა დაიხვრიტონ.

@xocali_genocide (Hasektoroloji)

ძაღლის შვილი FETO და მისი მომხრეები უნდა ჩამოახრჩონ.. სამშობლოს მოღალატეების ადგილი საფლავია.

@hidzen (baybars)

ასეთი უუნარობაც წარმოუდგენელია. ასე ახლოს მყოფი წყეული FETO-ს წარმომადგენლები გვემუქრებიან. თურქეთი რატომ არ აგზავნის ერთ ჯგუფს და ამ მოღალატეებს არ აკვლევინებს.

@yavaserkan (e.y)

ჩვენც აქ, მათ საგვარეულოს და სანათესავოს დავემუქრებით და ჩამოვახრჩობთ კიდევ, ამაზე ნუ ინერვიულებენ.

მკვლელების ჯგუფებით ამ ნაბიჭვრების განადგურება სავალდებულო გახდა.

ჩაბუქის ცოლსა და შვილებს სახელმწიფო დაცვა დაუნიშნეს. ხელისუფლება იძულებული გახდა ელიარებინა საშიშროება, რომელსაც ვერ ხედავდა მასწავლებლისთვის თავშესაფარზე უარის თქმის დროს. კონტრასტი ასეთია - სახელმწიფომ დანიშნა დაცვა თურქეთიდან მომავალი საფრთხის გამო, მაშინ როცა არ გასცა ლტოლვილის სტატუსი, ამ საფრთხის არარსებობის გამო. პროცესებიდან ორი წლის შემდეგ ყოფილ მინისტრ სოზარ სუბარს, ამ თემაზე საუბარი აღარ სურს. დეტალებს იხსენებს მხოლოდ ერთი მხარე, ჩაბუქის მეგობრები, რომლებმაც ხმა ევროპარლამენტს მიაწვდინეს

მაიკო ჩიტაშვილი - მუსტაფა ემრე ჩაბუქის მეგობარი

მახსოვს, როდესაც ფაქტებს თარგმნიდნენ, თუ რა ხდებოდა მაშინ თურქეთის ციხეებში, როგორ გახდა ცუდად ერთ-ერთი თარჯიმანი, ვერ შეძლო. მეორე თარჯიმანმა უბალოდ ტირილი დაიწყო. თქვენ რომ იცოდეთ რა პირობებში უწევდათ თარჯიმენს და რა მასალა იქ ჩადებული, მე არ ვიცი როგორ შეეძლო უარი ეთქვა, ან თუ წაიკითხა, თუ გაეცნო, ნახა ის ყველაფერი და თქვა, რომ, არა, თურქეთის ციხეებში ყველაფერი კარგადაა. არ დამავიწყდება ქალბატონი ანა გომეშის სახე, სრულიად შოკირებული იყო და ამბობდა, არა ეს შეუძლებელია, ეს არ მოხდებოდა. მახსოვს, როგორ ჩაწერეთ ქართულად ქალბატონი ანა გომეში, ასე კუსტარულად, ჩემი მობილური - არ გადასცე. ჩვენი კამპანია და აქტივობა იყო არ გადასცე.

გზავნილი ქართულად და ინგლისურად საქართველოს ხელისუფლებისთვის. ევროპარლამენტარი ანა გომეში ერთ-ერთი პირველი იყო, ვინც ჩაბუქის დაცვის საქმეში ბრიუსელიდან ჩაერთო. ევროკავშირის

დაინტერესება ერთი მასწავლებლის ბედით უკვე აშკარა იყო, როცა სასამართლო პროცესებზე, გომემის კოლეგები, რებეკა ჰარმსი და კლერ მუდი გამოჩნდნენ. დღეს გომეში ამბობს, რომ საქართველოს მთავრობა ორი წლის წინ დიდი ზეწოლის სამიზნე აღმოჩნდა და ამის დანახვა რთული არ იყო .

ანა გომეში: ჩვენ ვიცით, რომ თურქეთის მეზობლებს, განსაკუთრებით საქართველოს, უწევთ მძიმე ვითარებაში ყოფნა, თქვენი ქვეყანა აღმოჩნდა ზეწოლის სამიზნე. ჩვენ ვიცით აზერბაიჯანელი ჟურნალისტის აფგან მუხთარლის მაგალითი, სადაც ვფიქრობ ადგილი ჰქონდა სავარაუდო თანამშრომლობას. ეს ფაქტი ძალიან რთულად გასაგებია საქართველოს ხელისუფლებასთან გარკვეული კავშირების გარეშე. ჩვენ ვშიშობდით, რომ ასევე მოხდებოდა და გვინდოდა, შეგვეთავაზებინა საქართველოს ხელისუფლებისთვის გარკვეული ძალა, რომ შეწინააღმდეგებოდა ექსტრადიციას. სწორედ ეს იყო ჩემი განცხადების მიზანი.

ჟურნალისტი: თქვენ აქტიურად იყავით ჩართული მთელ პროცესში, საინტერესოა, ვის არ ენდობოდით, საქართველოს თუ თურქეთის ხელისუფლებას?

ანა გომეში: თურქეთის ხელისუფლება უხეშად არღვევს მისი მოქალაქეების უფლებებს თურქეთშიც და სხვა ქვეყნის ტერიტორიაზე. სწორედ ამიტომ ჩვენ ვიფიქრეთ, რომ ძალიან მნიშვნელოვანი იყო ჩვენი გზავნილი საქართველოს მოსახლეობისა და ხელისუფლების მისამართით, რომ მათგან ველოდით ადამიანის უფლებების ღირებულებებით ხელმძღვანელობას და არა ერდოღანის ზეწოლის შედეგად დანებებას. რეგულარულად გვქონდა კონტაქტი საქართველოს პარლამენტთან, ვხვდებოდით საგარეო საქმეთა მინისტრს, პრემიერ-მინისტრს. ვამბობდით, რომ მხარს დავუჭერდით საქართველოს, თუ წინააღმდეგობას გაუწევდა თურქეთის ზეწოლას. გვესმის, რომ ეს ძალიან რთულია, მაგრამ რუსეთს რომ მოეთხოვა ვინმეს ექსტრადირება, დარწმუნებული ვარ, საქართველო მას არავის გადასცემდა.

ჟურნალისტი: მაგრამ თქვენ გესმით განსხვავება ოკუპანტსა და სტრატეგიულ პარტნიორს შორის...

ანა გომეში: მაგრამ ეს არის პარტნიორი, რომელიც უნდა გესმოდეთ, რომ ვერ იქნება თქვენი პარტნიორი, როდესაც საქმე ეხება ადამიანის უფლებებს.

სასამართლო პროცესზე ევროპარლამენტარებისა და ამერიკელი კონგრესმენების დასწრებამ ნათლად გამოაჩინა ერთ საქმეზე ორი სტრატეგიული პარტნიორის თურქეთისა და დასავლეთის ინტერესები და მათ შორის სხვაობა.

რებეკა ჰარმსი - ევროპარლამენტარი

ჩემი რწმენით არ უნდა იდევნებოდეს და არ უნდა გასამართლდეს ადამიანი მხოლოდ იმის გამო, რომ ის ფეტიჰულა გიულენის სკოლაში ასწავლის. თურქეთში განვითარებულ მოვლენებს განსაკუთრებით ვაკვირდები, რადგან იქ არიან ჩემი კოლეგები, რომლებიც ამ მოვლენების ზეგავლენას განიცდიან. სულაც არ არის კრიმინალი, იყო ჟურნალისტი, არც ისა კრიმინალი რომ

არჩეული ოპოზიციონერი პარლამენტარი იყო თურქეთის პარლამენტში და თავისთავად ისიც არაა პრობლემა, რომ ასწავლიდე საქართველოში.

საერთაშორისო ზეწოლით თუ საქართველოს ხელისუფლების კეთილი ნებით ქვეყანამ ბევრის ხიდზე გაიარა. ჩაბუქი წინასაექსტრადიციო პატიმრობის ვადის ამოწურვამდე რამდენიმე დღით ადრე დროებით, გირაოს სანაცვლოდ გაათავისუფლეს. მასწავლებელი არ მოერიდა თქმას, რომ რეგიონის ყველაზე დემოკრატიულ ქვეყანაში ის პოლიტპატიმარი იყო მუსტაფა ემრე ჩაბუქი - მასწავლებელი, ყოფილი საექსტრადიციო პატიმარი

“მე ვარ მასწავლებელი და განათლებაზე ვარ შეყვარებული. 15 წელია საქართველოში ვმოდვაწეობ იმ პრინციპით, რომ ბავშვებს სიყვარული, მშვიდობა და მეგობრობა ჩაუნერგონ. ტერორიზმისა და დაპირისპირების წინააღმდეგი ვარ. ჩვენი პროექტები და მუშაობა ყოველთვის დადებითად ფასდებოდა. მთავრობის წევრებისგან, განათლების სამინისტროსგან დადებითად ფასდებოდა ჩემი საქმიანობა. ლეგალურად თუ არალეგალურად, რომელიმე ტერორისტული დაჯგუფების წევრი ან მომხრე ვერც ერთ შემთხვევაში ვერ ვიქნები”, თამამად შემიძლია გითხრათ, რომ პოლიტიკური პატიმარი ვიყავი”

სოსო ბარათაშვილი - მუსტაფა ემრე ჩაბუქის ადვოკატი

მოსამართლემ 1000-ლარიანი გირაოთი გაათავისუფლა ბატონი ჩაბუქი, რაც ნიშნავდა იმას, რომ ეს იყო წმინდა პოლიტიკური გადაწყვეტილება მიღებული ვინაიდან, 1000 ლარიანი გირაოთი ტერორიზმში ბრალდებულ პირს არასოდეს არავინ არ ათავისუფლებს.

ციხიდან გამოსვლისთანავე ჩაბუქი სახელმწიფო დაცვის სპეციალურ პროგრამაში ჩაერთო. სად არის ის დღეს და ისევ სარგებლობს თუ არა ამ სერვისით - ამ კითხვით ჩვენ საქართველოს პროკურატურას მივმართეთ. პასუხად მივიღეთ რომ ეს პერონალური და შესაბამისად საიდუმლო ინფორმაციაა. როგორც ჩანს მასწავლებლისთვის ციხეში გატარებული 9 თვე მისთვის მხოლოდ ცუდი მოგონებაა. თუმცა ის რაც ჩაბუქისთვის უსიამოვნო წარსულია, შესაძლოა საშიში აწმყო იყოს სხვებისთვის. რა პირობებს უქმნის ქვეყანა საქართველოში მცხოვრებ გიულენისტებს, რა შანსი აქვთ მათ, თუ ლტოლვილის სტატუსს, ან თავშესაფარს მოითხოვენ. დაიცავს თუ არა ხელისუფლება თურქეთიდან დამოქცეულებს სტრატეგიული პარტნიორისგან - ამ კითხვებზე პასუხის მიღებას საქართველოში თავშესაფრის მომლოდინე თურქებისგან შევეცადეთ

გიულენისტები საქართველოში

რასაც ახლა განვიცდი, ჩემთვის ჩემს საუკეთესო მეგობარს რომ მოეყოლა, ვერაფრით დავიჯერებდი. თქვენ ჟურნალისტი ხართ, ტერორისტებს ხშირად ხედავთ, აშუქებთ და წარმოიდგინეთ, რომ მეც ტერორისტს მეძახიან.

მამაკაცი, რომელმაც საუბარი ანონიმურად ისურვა, გიულენის მხარდამჭერია. მუსტაფა ემრე ჩაბუქთან მას მხოლოდ 314 ე მუხლი აერთიანებს, თურქეთში მასაც ტერორიზმში მონაწილეობის ბრალდებით ეძებენ. მედიასთან საუბარი მას შემდეგ გადაწყვიტა, რაც სკანდალური

დოკუმენტი ჩაუვარდა ხელთ. გვიყვება, რომ მისმა მეგობარმა თავშესაფრის მიღება გერმანიაში სცადა. ადვოკატმა თურქეთის პროკურატურიდან გამოითხოვა ინფორმაცია, იყო თუ არა მასალები მისი დაცვის ქვეშ მყოფის წინააღმდეგ. საქმეში კი აღმოჩნდა დოკუმენტი, სადაც საქართველოში მცხოვრები გიულენისტების სიაა. ჩვენმა რესპოდენტმა ამ სიაში საკუთარი გვარი და მისი მეგობრების მონაცემები აღმოაჩინა.

მე საქართველოს თავშესაფარი ვთხოვე. როდესაც განაცხადი შევიტანე და გავიარე ინტერვიუ, მე მითხრეს, რომ ეს ინტერვიუ და ჩემთან დაკავშირებული სხვა ინფორმაცია იქნებოდა კონფიდენციალური, გამაფრთხილეს რომ ჩემს ადვოკატსაც კი არ უნდა სცოდნოდა ამ გასაუბრების შესახებ. თუმცა გაკრვეული დროის შემდეგ მე ვხედავ სიას, სადაც ჩემი სახელი და გვარია, ვნახულობ ჩემი ახლობლებისა და მეგობრების გვარებს, მეშინია, რადგან სწორედ ამ ინტერვიუს შემდგომ ჩემთან დაკავშირებული ყველა ინფორმაცია აღმოჩნდა თურქეთის ხელში. გამიჩნდა შიში საქართველო არ არის უსაფრთხო ქვეყანა ჩემთვის, რადგან არის დიდი ალბათობა იმისა, რომ ეს სია თურქულ მხარეს სწორედ საქართველომ მიაწოდა.

დოკუმენტის თურქულ დედანს, თან დამოწმებული თარგმანი ახლავს. შეტყობინება, რომელსაც თურქეთის ტერორიზმთან ბრძოლის ფილიალი აგზავნის სამსუნის მთავარ პროკურატურაში მიდის. პირები რომლებიც საქართველოს აფარებენ თავს - ასეთია მიმართვის საგანი. ტექსტში ვკითხულობთ, რომ სიაში ჩამოთვლილი ადამიანები ტერორისტულ ორგანიზაციაში საქმიანობას აგრძელებენ. იგივე სიაზეა საუბარი მეორე საიდუმლო დოკუმენტშიც, საიდანაც ირკვევა, რომ ინფორმაცია მიღებულია ფეტჰულისტთა ტერორისტული ორგანიზაციის გაშიფვრისთვის წარმოებული სამუშაოების ფარგლებში, საქართველოში მყოფი დაზვერვის თანამშრომლისგან. დოკუმენტს თან ახლავს 52 კაციანი სია პირადი მონაცემებით. ყველა გვარის გასწვრივ მითითებულია, ვინ არის რეგისტრირებული თბილისის საელჩოს ბაზაში და ვინ აგრძელებს ბათუმში საქმიანობას.

თავშესაფრის მოთხოვნისას სახელმწიფოს ერთ-ერთი მთავარი ვალდებულება პირის კონფიდენციალობის დაცვაა. საიდან აღმოჩნდა ეს ინფორმაცია თურქეთის ხელისუფლების ხელში, თურქული დაზვერვის ძალისხმევით თუ საქართველოს ხელისუფლების ხელშეწყობით, ამის მტკიცება რთულია. ფაქტი ისაა, რომ მონაცემები არსებობს იქ, სადაც არ უნდა იყოს. ეს კი ან ქართული სპეცსამსახურების არაპროფესიონალიზმს ნიშნავს, ან უკანონო თანამშრომლობას. მამაკაცი გვეუბნება, რომ თურქეთის ხელისუფლების სამიზნე არა ერთი მასწავლებელი, არამედ ყველა გიულენისტია. ჩვენი რესპოდენტი საქართველოსგან თავშესაფარს უკვე ერთი წელია უშედეგოდ ელის, რაც მის ეჭვებს და შიშს მხოლოდ აძლიერებს.

შიშის ფაქტორია, ღამითაც კი ამაზე ფიქრს თავს ვერ აღწევ. ამ სიაში მყოფი ყველა ადამიანი საქართველოშია. მე პასპორტი საერთოდ არ მაქვს, ასე რომ იყოს, აუცილებლად დავტოვებდი საქართველოს. ყველა ის ადამიანი, რომელმაც თავშესაფრის მისაღებად შეიტანა განცხადება, პასპორტს აბარებს და ველარ მიდის ქვეყნიდან. თუ ბავშვი გაგიჩნდა, გინდა შესაბამისი

დოკუმენტის აღება, ან პასპორტის განახლება, თურქული უწყებები საქართველოში ამ მომსახურებას არ გიწვევენ. ამიტომ ვითხოვდით თავშესაფარს საქართველოში. წარმოიდგინეთ, მე რომ დღეს თურქეთში წავიდე, ვინმემ მომკლას, ამის კადრები გადაიღონ და გავრცელდეს, იქ აღიქმება ეს გმირობად, მკვლელს შერაცხავენ გმირად, რადგან მან ერთ-ერთი გიულენისტი მოკლა. ალბათ, გიჭირთ ამის დაჯერება, მაგრამ სამწუხაროდ, ეს სიმართლეა.

სკოლები „ტერორისტებისთვის“

ჩაბუქის საქმე დიდი სურათის ერთი დეტალია. პროცესმა, რომელიც 2017 წლის თებერვლიდან დაიწყო აჩვენა რამდენად დიდია თურქეთის გავლენა საქართველოს საგანმანათლებლო სისტემაზე და რა პრობლემები ექმნებოდათ ჩაღვარის ქსელში შემავალ სასწავლო დაწესებულებებს ორი წლის განმავლობაში. ამ კავშირების საჩვენებლად მხოლოდ ქრონოლოგიაც საკმარისია .

2016 წლის 18 ივლისი - თურქეთის გენერალური კონსული იასინ თემისქანი „ტელეარხ 25 თან“ ინტერვიუში ამბობს, რომ შაჰინის სახელობის სკოლა ლიცეუმში ტერორისტები იზრდებიან და ის უნდა დაიხუროს. განცხადება მედიის არასწორ ინტერპრეტაციას ბრალდება

2017 წლის თებერვალი. რამდენიმე თვეში შაჰინის სახელობის სკოლა ლიცეუმში არაგემიური შემოწმება იწყება, რაც მისი დახურვით სრულდება.

2017 წლის 23 მაისს საქართველოში პრემიერ-მინისტრი ბინალი ილდირიმი ჩამოდის

ერთ დღეში, (2017 წლის 24 მაისი) აკავებენ დემირელის კოლეჯის მენეჯერს მუსტაფა ემრე ჩაბუქს

2017 წლის 30 აგვისტოს, ჩაბუქის სასამართლო პროცესებიდან სამ თვეში იხურება დემირელის კოლეჯიც. მოსწავლეთა აკადემიური მოსწრებით ერთ-ერთმა საუკეთესო სკოლამ ავტორიზაცია ვერ გაიარა

2018 წლის 16 აგვისტო - თურქეთის ელჩი საქართველოში ფატმა ჯერენ იაზგანი ანადოლუსთან ინტერვიუში ამბობს, რომ თურქეთი ბოლომდე კმაყოფილი არ არის, გიულენისტებთან ბრძოლით საქართველოში, რადგან ტერორისტულ ორგანიზაციას აქ უნივერსიტეტი აქვს.

ინტერვიუდან 4 დღეში (2018 წლის 20 აგვისტო), ჩაღვარის ქსელის ნაწილს შავი ზღვის საერთაშორისო უნივერსიტეტს პრობლემები ექმნება. ავტორიზაციის საბჭო მას ერთი წლით უზღუდავს ახალი სტუდენტების მიღებას.

სახელმწიფოს უარყოფის მიუხედავად ამ საგანმანათლებლო უწყებების ხელმძღვანელები მომხდარს პოლიტიკურ მოტივს უკავშირებდნენ.

საქართველო არ არის ერთადერთი ქვეყანა, სადაც თურქეთის ხელისუფლება გიულენთან დაკავშირებული საგანმანათლებლო დაწესებულებების დახურვას ითხოვს.

	<p>2016 წელს პაკისტანიდან გააძევეს „პაკ-ტურკ“ სკოლების 450 მასწავლებელი. ერდოლანის მოთხოვნით გიულენის ორი სკოლა და ერთი ჰოსპიტალი დაიხურა ომგამოვლილ სომალიში. სკოლები თურქეთის მთავრობას გადასცეს ეთიოპიაში, პრეზიდენტის მსგავსი თხოვნა არ გაითვალისწინა ინდონეზიამ “ფასიადის ფონდის” მართვაში არსებული 9 სკოლა, დახურვას გადაურჩა. თურქეთი უარით გაისტუმრა ყაზახეთმაც. ნურსულთან ნაზარბაევმა საჯაროდ თქვა, რომ საექვო 17 სკოლას ტერორიზმთან კავშირი არ აქვს. მოთხოვნას უარით უპასუხეს ყირგიზეთშიც. რაც შეეხება აზერბაიჯანს. თურქეთში ტერორისტულ ორგანიზაციად მიჩნეული კავკასიის უნივერსიტეტი ბაქოში არ დახურულა, თუმცა მმართველები შეიცვალნენ და მენეჯმენტი სოკარმა გადაიბარა.</p> <p>საქართველოს ანგარიშზე ჯერჯერობით ორი დახურული სკოლა და ერთი მასწავლებელია, რომლის საქმისთვისაც სამართლებრივი წერტილი ჯერ არ დაუსვამთ. ორ წლიანი ლოდინის შემდეგ სასამართლოში ვერავინ გვეუბნება როდის დაინიშნება ჩაბუქის საბოლოო, საექსტრადიციო პროცესი. როგორც ჩანს მასწავლებლის მიმართ გაქრა პოლიტიკური და შესაბამისად სამართლებრივი ინტერესიც.</p> <p>მუსტაფა ემრე ჩაბუქი - მასწავლებელი, ყოფილი საექსტრადიციო პატიმარი ყველას დიდ მადლობას გიხდით, დილა საღამოს თქვენთან ვიყავი და სიზმარშიც კი გხედავდით, მომენატრა თქვენი ხმაური. ყველაზე შემაწუხებელი ჩემთვის ის იყო რომ მოსწავლეების დანახვა აღარ შემეძლო როგორც მასწავლებელს.</p> <p>9 თვიანი პატიმრობიდან ორი წლის შემდეგ ჩაბუქი დარჩა ფსევდო-კრიმინალად ჯიბეში დანის ნაცვლად ცარცით, და ფსევდო ტერორისტად, რომელსაც მთავარი მოკავშირეები, მოსწავლეები ვერც გისოსებს მიღმა წაართვეს.</p>
<p>CAMERA OPERATOR:</p>	<p>Giorgi Kakhadze, Valeri Gorelishvili</p>
<p>VIDEO EDITOR:</p>	<p>Shalva Pirtskhalava</p>
<p>MUSIC RIGHTS: (If applicable)</p>	<p>Audiojungle</p>